

รายงานการประชุมพฤษสภา

ครั้งที่ ๔/๒๕๕๐ (สามัญ) ชุดที่ ๑

วันศุกร์ที่ ๒๗ มิถุนายน พุทธศักราช ๒๕๕๐

ณ พระที่นั่งอนันตสมาคม

เริ่มประชุมเวลา ๑๔.๒๕ นาฬิกา

ประธานพฤษสภา : วันนี้มี วันที่ ๑๐ เดือนนี้ประเทศพม่าจะได้เปิด
สมาชิกมาประชุม ๔๘ คน เป็นองค์ประ- ประชุมสมาชิกรัฐธรรมนูญ ข้าพเจ้าจึง
ชุมแล้ว ข้าพเจ้าขอเปิดประชุมต่อไป ได้ถือโอกาสแสดงความแสดงความยินดีไป
ก่อนดำเนินการตามระเบียบวาระ มีความว่า
ข้าพเจ้าขอรายงานให้ที่ประชุมทราบว่าใน
ประธานสมาชิกรัฐธรรมนูญ

อย่างทั้ง

ในวาระคดีแห่งการเปิดสมาชิกรัฐธรรมนูญในวันนี้ ในนามบรรดาสมาชิกรัฐ-
สภาไทยและในนามของข้าพเจ้าเอง ข้าพเจ้าขอส่งคำอำนวยพรอย่างแท้จริงของเรา
มายังท่านและสมาชิกสภาของท่าน กับทั้งความปรารถนาอันดีอย่างจริงใจ สำหรับความ
สำเร็จในการปรึกษาหารือของท่านทุกประการ เพื่อคุณประโยชน์และความผาสุกของ
ประเทศพม่าและประชาชนพม่าด้วย.

ด้วยความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงนาม)

พระยาศรยุทธเสณี

ประธานรัฐสภาแห่งประเทศไทย

ที่ประชุมรับทราบ

ประธานพฤษสภา : ต่อไปขอให้

พิจารณาร่างพระราชบัญญัติควบคุมค่าเช่าในภาวะคับขัน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๐

LIRT

(สำเนา)
บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติควบคุมค่าเช่าในภาวะคับขัน
(ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๐

หลักการ

แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติ ควบคุมค่าเช่าในภาวะคับขันให้เหมาะสมยิ่งขึ้น

เหตุผล

เนื่องแต่ภาวะเศรษฐกิจของคำว่า “เคหะ” ในพระราชบัญญัติควบคุมค่าเช่าในภาวะคับขัน พ.ศ. ๒๕๔๙ ไม่รัดกุมเหมาะสม จึงควรวิเคราะห์ศัพท์ไว้ให้ชัดเจน และย่อมปรากฏอยู่แล้วว่า การตีความในกฎหมายนี้ในคดีอาญาของศาลฎีกาเป็นเหตุให้ผู้ให้เช่าถือเป็นบรรทัดฐานในคดีแพ่ง เป็นทางให้เกิดกรณีพิพาทระหว่างผู้เช่าและผู้ให้เช่าอย่างมากมาย จึงสมควรแก้ไขกฎหมายนี้เสีย จึงอยู่พระราชบัญญัตินี้ไม่มีความเหมาะสมรัดกุมอยู่บ้างบางประการ ควรจะได้ปรับปรุงแก้ไขให้เหมาะสมยิ่งขึ้น โดยถือหลักการด้วยที่ด้อยปฏิบัติต่อกัน ระหว่างผู้เช่าและผู้ให้เช่า แต่การแก้ไขนั้นจะต้องใช้เวลานาน แต่เหตุการณ์เฉพาะหน้าควรแก้ไขก่อนตามร่างพระราชบัญญัตินี้.

ร่าง

พระราชบัญญัติควบคุมค่าเช่าในภาวะคับขัน(ฉบับที่ ๒)

พ.ศ. ๒๕๕๐

.....

 โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยการ ควบคุม ค่าเช่า ใน ภาวะ
 คับขันให้เหมาะสมยิ่งขึ้น

LIRT

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติควบคุมค่าเช่าในภาวะ
คับขัน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๐”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจ-
จานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกคำวิเคราะห์ศัพท์ของคำว่า “เคหะ” ในมาตรา ๕ แห่ง
พระราชบัญญัติควบคุมค่าเช่าในภาวะคับขัน พุทธศักราช ๒๕๕๕ และให้ใช้ความต่อ
ไปในที่แทน

“เคหะ” หมายความว่าสิ่งปลูกสร้างที่ใช้เป็นที่อยู่อาศัย โดยไม่ต้องคำนึงถึงว่า
จะใช้เป็นที่ประกอบธุรกิจ การค้า หรืออุตสาหกรรมด้วย เป็นส่วนประธานหรืออุปกรณ์

มาตรา ๔ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับแก่บรรดาคดีแพ่งที่ค้างพิจารณาอยู่ใน
ศาลไม่ว่าจะเป็นศาลชั้นต้น ศาลอุทธรณ์ หรือศาลฎีกา

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้
ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

นายกรัฐมนตรื

พล.ร.ต. ถวัลย์ ชำรงนาวา-
ส ๕ ส.ต.ร.น. (นายกรัฐมนตรื): ทาง
รัฐบาลขอเสนอร่างพระ ราช บัญญัติควบ
คุมค่าเช่าในภาวะคับขัน (ฉบับที่ ๒)
พ.ศ. ๒๕๕๐ โดยมีหลักการว่าแก้ไข
เพิ่มเติมพระราชบัญญัติควบคุมค่าเช่า ใน
ภาวะคับขันให้เหมาะสมยิ่งขึ้น เหตุผล
เนื่องแก่ความ วิเคราะห์ ศัพท์ ของ คำว่า

“เคหะ” ในพระราชบัญญัติควบคุมค่าเช่า
ในภาวะคับขัน พ.ศ. ๒๕๕๕ ไม่รัดกุม
เหมาะสม จึงควรวิเคราะห์ศัพท์ไว้ให้
ชัดแจ้ง และย่อมปรากฏอยู่แล้วว่า การ
ตีความในกฎหมายนี้ในคดีอาญา ของ ศาล
ฎีกาเป็นเหตุให้ผู้ให้ เช่า ถือ เป็น บรรทัด
ฐานในคดีแพ่ง เป็นทางให้เกิดกรณี
พิพาทระหว่างผู้เช่าและผู้ให้เช่าอย่างมาก

LIRT

มาย จึงสมควรแก้ไขกฎหมายนี้เสีย จริง
อยู่พระราชบัญญัตินี้ไม่มี ความเหมาะสม
รัดกุม อยู่บ้าง บาง ประการ ควร จะ ได้
ปรับปรุงแก้ไขให้เหมาะสมยิ่งขึ้น โดยถือ
หลักการด้อยที่ด้อยปฏิบัติต่อกัน ระหว่าง
ผู้เช่าและผู้ให้เช่า แต่การแก้ไขนั้นจะ
ต้องใช้เวลาานาน แต่เหตุการณ์เฉพาะ
หน้าควร แก้ไข ก่อน ตามร่าง พระ ราช-
บัญญัตินี้

เพื่อประกอบการพิจารณาของท่าน
สมาชิก รัฐบาลใครที่จะแสดงเพิ่มเติม
ดังต่อไปนี้ คือว่าเราได้มีพระราชบัญญัติ
ควบคุมค่าเช่าในภาวะกับขั้นที่ใช้อยู่ ๑
ฉบับในปัจจุบันนี้ และพระราชบัญญัติ
ฉบับ นั้น ใน ขณะที่ยอกไปก็ ได้ ลอง กัน ดู
ว่า ได้เป็นธรรมดีและเป็น การที่จะ ช่วย-
เหลือภาวะ ของผู้ยากจน โดยเฉพาะ ใน
เรื่องที่อยู่อาศัย แต่ทว่าเมื่อเหตุการณ์
ได้เปลี่ยนแปลงมาจนกระทั่งบัดนี้ แล้วก็
ปรากฏว่าพระราช บัญญัติ ฉบับ ที่ ได้ ใช้
อยู่ไม่เหมาะสม สม หรือ ให้ความเป็น
ธรรมแก่สังคมยังไม่เป็นการเพียงพอ ได้
มีการที่ทำให้เกิดการเสียหายเกี่ยวกับ
นโยบาย ใน เรื่อง ที่ อยู่ ที่ อาศัย นี้ ใน บาง
ประการ เมื่อเป็นเช่นนั้นรัฐบาลจึงได้
ร่าง พระ ราชบัญญัติ ควบคุมค่าเช่าฉบับ

ใหม่ ซึ่ง ประสงค์จะ ใช้ แทน ฉบับ ที่ เป็น
อยู่ในปัจจุบันนี้ แต่โดยเหตุที่เกี่ยวกับ
เรื่องค่าเช่าและที่อยู่อาศัยนี้ มีนโยบาย
ที่ควรจะต้องพิจารณาอยู่มากมาย หลาย-
ประการรวมทั้งการที่จะต้องสอบสวนข้อ
เท็จจริงให้เป็นที่น่าประจักษ์ถ่องแท้ ฉะนั้น
กฎหมายที่จะได้เสนอมาก็ ใน ความมุ่ง-
หมายที่จะให้ความเป็นธรรมแก่ทุกฝ่าย ก็
กินเวลาอยู่ ก็นานกว่าที่จะเสนอมายัง
สภาได้ แต่อย่างไรก็ตามก็ได้ปรากฏ
ในข้อเท็จจริงขึ้นว่านับตั้งแต่ศาลฎีกาได้
พิพากษาคดีอาญาเรื่องหนึ่งแล้ว ก็ได้มี
การ ให้ คำ วิเคราะห์ คัพท์ ของ คำ ว่า เบ็ด
เคหะ ซึ่งก็จะเลยแก้ความมุ่งหมายใน
การที่พิจารณาพิพากษาไปเล็กน้อย ใน-
การนี้ ก็เท่า ไป ถึง การ ปฏิบัติ ใน การ
ฟ้องร้องในคดีแพ่งกัน เมื่อเช่นนั้นแล้ว
ก็ได้เกิดความเดือดร้อน เพราะว่าได้มีการ
ตีความคำว่า “เคหะ” ผิดแผกต่าง
ต่างกันออกไป สภาผู้แทนจึงได้พิจารณา
ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ และได้มีความ
เห็นว่า สำหรับปัญหาเฉพาะหน้าก่อน
ที่ร่างพระราช บัญญัติ ของ รัฐบาล จะ ได้
เสนอมายังสภา เพื่อให้ความเป็นธรรม
ทั้งผู้ให้เช่าและผู้เช่า นี้ก็จะกินเวลา
ประมาณเดือนหรือสองเดือน เมื่อเป็น

LIART

เช่นนั้นแล้วความเดือดร้อนในปัจจุบันนี้ ก็ควรจะได้รับการเอาความเดือดร้อน โดยเฉพาะผู้ยากจน ไปเมื่อเป็นเช่นนั้นสภาผู้แทนจึงได้รับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับและลงมติให้เสนอมายังพลุสภาเพื่อพิจารณาต่อไปตามรัฐธรรมนูญ ที่หัวข้อที่ใครจะชี้แจงก็คือว่า ในร่างพระราชบัญญัติควบคุมค่าเช่า (ฉบับที่ ๒) นี้ ความจริงไม่มีอะไรผิดแปลกออกไปประการใดเพราะว่าเจตนารมณ์ของฉบับที่เราใช้อยู่ในเวลานี้ ก็หวังที่จะช่วยเหลือในเรื่องเคหะที่ใช่เป็นที่อยู่อาศัยโดยไม่คำนึงถึงว่า การที่จะอยู่อาศัยนั้นว่าจะประกอบธุรกิจการค้าเป็นอุปสรรคแต่อย่างไร คือมุ่งหวังว่าสิ่งที่ว่าเคหะสิ่งปลูกสร้างที่ได้ปลูกขึ้น ใช้เป็นที่อยู่อาศัยแล้ว ก็ให้ได้รับความคุ้มครองตามกฎหมายฉบับนี้ นี่ก็เป็นธรรมดาของทุกประเทศที่ว่าภายหลังสงครามนั้น บ้านช่องอาคารต่าง ๆ ที่ใช่เป็นที่อยู่อาศัยก็ขาดแคลน เมื่อขาดแคลนแล้วเราไม่มีกฎหมายควบคุมก็เป็นการเดือดร้อนแก่ผู้เช่า เพราะฉะนั้นกฎหมายที่ใช้อยู่เกี่ยวกับที่อยู่อาศัย โดยเหตุที่ว่าได้มีการตีความในเรื่อง คำว่าเคหะ ไปในลักษณะที่ว่าให้คุ้มครองนั้นจะต้องเป็นที่

อยู่อาศัยเป็นส่วนประธาน คือหมายความว่าใช่เป็นที่อยู่อาศัยเป็นส่วนมาก ถ้าจะเอาการค้าก็เป็นการเบ็ดเตล็ด นี่เป็นการผิดเจตนารมณ์แต่พระราชบัญญัติฉบับปัจจุบันในขณะที่จะออกนี้เราไม่คำนึงถึงว่าจะประกอบธุรกิจเป็นส่วนใหญ่หรือไม่คำนึงว่าเคหะใช่เป็นที่อยู่อาศัยก็อยู่ในความคุ้มครอง เพราะฉะนั้นที่สภาผู้แทนได้แก้ไขกฎหมายฉบับนี้ก็มีเจตนายืนยันกฎหมายปัจจุบันที่ใช้อยู่เพื่อป้องกันการฟ้องร้องกันอยู่ในโรงศาล ซึ่งมีอยู่หลายร้อยรายให้ระงับชั่วคราวแล้วก็เมื่อพระราชบัญญัติที่รัฐบาลได้เสนอเข้ามาได้พิจารณาให้ความเป็นธรรมแก่ทุกฝ่ายแล้ว พระราชบัญญัติฉบับนี้ก็ยกเลิกไปรวมทั้งฉบับก่อนที่ใช้อยู่ด้วย เข้าใจว่าผลของกฎหมายนี้คงจะมีใช้อยู่ประมาณ ๒ เดือนแล้วก็ไม่มีการแก้ไขอะไรนอกจากวิเคราะห์ศัพท์ให้ชัดแจ้งตรงกับเจตนารมณ์ของพระราชบัญญัติที่เป็นอยู่ในขณะนี้ จึงหวังใจว่าสภานี้คงจะพิจารณาเรื่องนี้ด้วยความใคร่ควรถึงความเดือดร้อนของคนยากจนซึ่งน่าจะอยู่ในข่ายของความคุ้มครองของพระราชบัญญัติฉบับนี้ โดยเหตุที่มีการเข้าใจกันในการตีความที่ได้หลายทางจึงได้แก้ไข

เสียเพื่อจะได้ตรงกับเจตนารมณ์ของรัฐ-
บาลนี้ เพราะฉะนั้นหวังว่าสภานี้คงจะ
พิจารณาด้วยดี

ประธานพฤษสภา : ก่อนจะ
อภิปรายต่อไปขอ ช้คมความเข้าใจเรื่อง
ข้อบังคับใหม่ของเราเล็กน้อยคือในการ
พิจารณาร่างพระราชบัญญัติ ข้อบังคับ
ใหม่ของเราที่มีข้อ ๗๔, ๗๕ และ ๘๓
ว่าถ้าหากว่าญัตติใดที่เสนอมาถึงพฤษสภา
แล้วทางเจ้าหน้าที่ จะ ได้ ส่ง ระเบียบวาระ
ไปให้พิจารณา ถ้าหากว่าก่อนเวลาที่เรา
จะมานั่งประชุมกัน ไม่มีผู้ใดเสนอขอ
ออกความเห็นเราก็พิจารณารวดเดียว ได้
แต่ถ้ามีผู้ใดขอออกความเห็นเราก็จะอภิ-
ปรายกัน ๓ วาระ เว้นแต่รัฐบาลหรือ
สมาชิกมีจำนวน ๑ ใน ๔ จะขอร้องให้
พิจารณารวดเดียวก็ได้พิจารณาตามนั้น
สำหรับพระราชบัญญัติฉบับนี้มีสมาชิกผู้
หนึ่งคือขุนนิรันดรชัยตั้งใจขอออกความ
เห็น เพราะฉะนั้นเชิญ

พ.ต. สหวก นิรันดร : ตามที่
ข้าพเจ้า ได้ยื่นเสนอ ขอ ออกความเห็นก็
อยากจะ ใคร่เรียน ใน ขั้นตอน เสีย ก่อน ว่า
จำนวนสมาชิกพฤษสภานี้ ถ้าจะมองดู
แล้วจะเห็นว่าร้อยละหรือเต็มที่ การร่อย-
หรอนักทำให้ผู้ ออกความเห็น ร้อย หรือ

ไปทั่วทั้งที่ ข้าพเจ้า อยาก จะ เรียน ท่าน
ประธานพฤษสภาไว้คือให้จัดไว้ใน
รายงานการประชุมด้วยเวลานี้สมาชิก
พฤษสภาขาดจำนวนไป ๑๕ คน
แล้ว เริ่มต้นแต่ นายเล้ง ศรีสมวงศ์ลา
ออกจนกระทั่งบัดนี้เป็นเวลาช้านาน แล้ว
กฎหมายว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกพฤษ-
สภา ก็ยังไม่ได้ออก จำนวนสมาชิก
พฤษสภาก็นับวันแต่จะร่อยหรือ ความ
คิดเห็นก็ย่อมจะลดน้อยลงไปด้วย ทั้งนี้
ย่อมทำให้เกิด ความรู้สึกแก่ ประชาชน
รวมทั้งพวกหนังสือพิมพ์ที่มานั่งอยู่ที่ว่ามี
ผู้ ออกความเห็นน้อย เพราะฉะนั้นขอให้
ท่านประธานเตือนทางรัฐบาลด้วยว่าความ
คิดเห็นของสมาชิกพฤษสภานี้เป็นเรื่อง
สำคัญ อยู่เหมือนกัน จำนวนสมาชิก
พฤษสภาขาดจำนวนไป ๑๕ ท่าน เพราะ
ฉะนั้นขอให้ ช้คมให้ครบแล้วเราจะ ได้
ความคิดเห็นที่สมบูรณ์.....

ประธานพฤษสภา : เดียว
ก่อนมากไปหน่อย เมื่อกล่าวแล้วก็แล้ว
ไปข้าพเจ้าว่าร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าใจ
ว่ารัฐบาลได้ร่างเสนอมาแล้วและดูเหมือน
จะอยู่ในชั้นกรรมาธิการ

พล.ร.ต. ถวัลย์ ช้างนาวา-
สวัสดิ์ ร.น. (นายกรัฐมนตรี) :
กำลังอยู่ในกรรมาธิการ

LIRT

ประธานวุฒิสภา : เวลา
กำลังอยู่ในชั้นกรรมาธิการ ของสมาชิ-
กแทนรัฐบาลท่านนายงจะไ้เร่งรัดต่อไป
ส่วนจะออกความเห็นอะไรก็ขอเชิญเข้า
ประเด็นเสียที

พ.ต. สหเวช นรินทร์ : ข้าพ-
เจ้าขอขอบคุณ สำหรับหลักการ และ
เหตุผลที่ข้าพเจ้าได้พยายาม อ่าเหตุผล
ของทางฝ่ายผู้เสนอ ซึ่งข้าพเจ้าทราบได้
ว่าไม่ใช่รัฐบาลเสนอสมาชิกผู้หนึ่งเสนอ
มา ร่างพระราชบัญญัตินี้ ในเหตุผล
นั้นมุ่งความไปถึงทางศาลฎีกาคือ ใน
วิธีที่ข้าพเจ้ารู้สึกว่าจะไม่ค่อยจะเหมาะใน
การที่จะมากล่าวโดยเอาอำนาจตุลาการ
มาเกี่ยวข้องว่าทางศาลฎีกาคัดสิน คลาส-
เคลื่อน หรือล่วงเกินโดยไม่ตรงต่อ
ความจริง เป็นเหตุให้เสื่อมเสียอำนาจศาล
ข้าพเจ้าไม่ชอบให้มี ในเหตุผลเช่นนี้ จะ
ต้องการแก้ อย่างไร ก็แก้ไป ไม่ควร จะ
กล่าวว่าการศาลฎีกาคัดสินคลาเคลื่อน ทำ
ให้อำนาจตุลาการ ขาดการเคารพ ไป
นอกจากนั้น ในกฎหมายที่เสนอมานี้ก็
มีความสำคัญอยู่สองมาตรา ที่ความคำ
ว่า “เคหะ” ไม่ใช่ข้าพเจ้าจะ
ไม่เห็นอกคนจน ข้าพเจ้าเห็นอกคน

จนอย่างยิ่ง ถึงแม้ว่าช่วยเหลือคนจน
ถึงแม้ว่าจะช่วยเหลือคนจน ข้าพเจ้ายิน
ดีช่วยเหลือที่ จะขอเงินก็ให้ แต่ว่ากฎ-
หมายนี้หาได้เป็นไปเช่นว่าไม่ ท่านจะ
เห็นว่าคนจนไม่ได้รับการช่วยเหลือ ซึ่ง
ปรากฏอยู่แล้วในเวลานี้ ในวันประชุม
สภาผู้แทน คนจนหมู่หนึ่งได้มานั่งฟัง
สภา ได้แก่พวกตลาดนา พวกแผง
ลอยได้รับความเดือดร้อนเป็นอันมาก
ข้าพเจ้าเองก็เคยเดินตลาดตลอดจนตลาด
บางลำภู ร้านขายปลาต้องเสียแป๊ะเจี๊ยะ
๑,๐๐๐ บาทและในเตี๊นหนึ่งต้องเสีย
ถึง ๒,๐๐๐ บาท นี้ได้รับการเดือดร้อน
เหลือเกิน แต่กฎหมายที่ร่างนี้ไม่ได้คุ้มครอง
ถึงหรือว่าคุ้มครองถึง ข้าพเจ้าก็จะ
ยินดีด้วยที่จะช่วยเหลือ แต่การที่เขียน
มานี้ไม่ได้คุ้มครองถึงแผงลอยเลย ได้
ได้รับความเดือดร้อนอย่างที่ข้าพเจ้าเรียนมา
แล้ว ฉะนั้นกฎหมายฉบับนี้จึงไม่สมบูรณ์
ที่จะช่วยเหลือคนจน ไม่ได้คุ้มครอง
พวกแผงลอยซึ่งมีจำนวนร้อย ก่อนจะ
พูดข้าพเจ้าใคร่เรียนถึงที่มาของพระราช
บัญญัติฉบับนี้เสียด้วย เต็มที่ข้าพเจ้าจำได้
แน่ขอออกนามคือคุณเลื่อน พงษ์โสภณ
เป็นผู้เสนอในเวลานั้นข้าพเจ้าเป็นสมา-
ชิกวุฒิสภา ในเวลานั้นผู้เสนอมีความ

มุ่งหมายต้องการช่วยเหลือคนจน และ ไม่มีใครค้านเลย ผู้เสนอเขียนไว้ในหลักการว่า คับขัน คับขันนั้น คับขันแต่ไหน ผู้เสนอกำหนดไว้ว่า ๒ ปี และมีกรรมการข้าพเจ้าจำได้ว่าเจ้าคุณศรีธรรมราชเบตกรซึ่งหนึ่งที่เป็นกรรมการได้ตัด ๒ ปี ออกเสียกำหนดเวลาเลยไม่มี เป็นโอกาสให้ใช้คำว่าคับขันพุ่มเฟุย เมื่อสงครามมาแล้วก็ยังคับขัน นี่ทำให้เกิดความแตกร้างระหว่างผู้ให้เข้ากับผู้เช่า ผู้เช่าถือสิทธิในการที่ว่ากฎหมายนี้คุ้มครองผู้ให้เช่าก็คงเอาเพราะถือว่า กฎหมายยังคุ้มครองเขาไม่มีโอกาสฟ้องร้อง ครั้นมาถึงโอกาสซึ่งความเจ็บใจระหว่างผู้ให้เข้ากับผู้เช่าจึงเกิดขึ้น จึงเกิดมีคดีฟ้องกันขึ้น อย่างที่ท่าน นายกแดง เมื่อครั้งข้าพเจ้าขอขังแจ้งว่าวิธีแก้หาใช่เป็นการใช้กฎหมายไม่ วิธีแก้ข้าพเจ้าอยากจะเรียนให้ท่านทราบว่าจะต้องกล่าวโดยที่หาว่าข้าพเจ้า เป็น สวาก จอมพล ในสมัยจอมพลนั้น ข้าพเจ้าได้รับ บัญชา ให้ช่วยเหลือคนจน เพราะเวลานั้น ที่อาศัยเป็นเรื่องสำคัญเหมือนกันข้าพเจ้าได้มาปรึกษากันเห็นว่าที่ดินบ้านเรือน ใน ประเทศไทยเวลานี้ส่วนมากใน กรุงเทพฯ เป็นของใครก็พิจารณาได้ว่ามีเจ้าของใหญ่อยู่

๕ เจ้าของที่ใหญ่ที่สุดได้แก่ทรัพย์สินพระมหากษัตริย์รักษาที่ หลวง ศาสนสมบัติ พระคลังข้างที่ ทั้ง ๔ นี้เป็นพวกที่ราชการได้ควบคุมอยู่แล้วเป็นโอกาสเพื่อจะได้ชี้แจงแทนท่านเหล่านั้นมาร่วมมือได้มีผู้รักษาผลประโยชน์ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยมาร่วมด้วยเราได้วางแผนว่า เพื่อช่วยเหลือคนไทยก่อน คนต่างด้าวนี้หรือไว้ก่อน จึงได้ขอร้องกันให้ลดค่าเช่าให้แก่คนไทย ๒๐ เปอร์เซ็นต์ และถ้าหากว่าทำการค้า ข้าพเจ้าจำได้ว่าลดให้ ๑๐ เปอร์เซ็นต์ แต่ว่าคนต่างด้าวนั้นเราไม่พูดถึง อันนี้ข้าพเจ้ารู้สึกที่เราได้ช่วยเหลือคนไทย ถึงแม้จะมีคนไทยบางคนเห็นแก่ ประโยชน์ส่วนตัวบ้าง เอานามแฝง ไปใช้เพื่อประโยชน์ของคนต่างด้าวมือนั้น ข้าพเจ้ารู้สึกว่าได้ช่วยเหลือคนไทยเต็มที่ ถึงแม้ว่าจะมีคนไทยบุคคลที่เห็นแก่ ประโยชน์ส่วนตัวบ้าง เอานามแฝงเป็นของตัวเองแล้วให้คนต่างด้าวเป็นผู้อยู่อาศัยก็มี ทางเจ้าหน้าที่ทรัพย์สินต่าง ๆ ก็มาร้องเหมือนกัน นี้เราต้องใช้วิธีอบรมจรรยาศีลธรรมให้เขา รู้สึกว่าตัวเขาได้รับความช่วยเหลือด้วยความเห็นใจของรัฐบาล การก็เป็นอยู่ด้วยตติงที่ประธานทราบเวลานั้น แล้วประกาศ

เกิดเพียงทางหนึ่งคือพิมพ์ออกมาความเรื่อง
นี้ก็หายไปอีกจึงมีกฎหมายควบคุมเสนอ
ขึ้นมา กฎหมายทำให้เกิดแตกแยกกัน
ระหว่างเจ้าของที่และคนที่เช่าที่เคหะเขา
อยู่ การที่ออกกฎหมายฉบับนี้ในเรื่อง
เหตุผลนั้นข้าพเจ้าได้กล่าวแล้วเป็นการ
ล้มล้างพิพาทอย่างรุนแรง ซึ่งข้าพเจ้า
เองก็รู้จักกับท่านผู้พิพากษาหลายคน
ท่านเองก็ปรากฏเรื่องเหมือนกัน เพราะ
ฉะนั้นเรื่องข้าพเจ้านี้ที่รัฐบาลไม่ใช่
ผู้เสนอ รัฐบาลก็คงทำความเข้าใจให้ผู้
พิพากษาทราบว่าอำนาจอันนี้ไม่ก้าว กาย
หรือลบเหลี่ยมอำนาจผู้พิพากษา อย่างไร
การที่แก้กฎหมาย รัฐบาลรับรองแล้วว่า
กฎหมายนี้ไม่เรียบร้อย ไม่เป็น ธรรมแก่
สังคม เราแทนที่จะไปช่วยคนจนกลับไป
ช่วยคนมี ข้าพเจ้าจะชี้ให้เห็นว่าเมื่อ
กฎหมายออกแล้วจะเป็นอย่างไรบ้าง ร้าน
ขายผ้าข้าพเจ้าไม่ต้องบอกว่าใครเป็นคน
ขาย ร้านขายทองข้าพเจ้าไม่ต้องบอกว่า
ใครเป็นผู้ขาย เสียค่าเช่า ๒๐ บาท ๕๐ บาท
มีหนึ่งร้านที่เป็นเจ้าของที่ดิน ร้านโรงที่
เขาได้เช่าไว้ซักผ้าหลายเตยก็ไม่ได้สมยศ
ผ้าแพง ห่อทองสิ่งหนึ่งก็ไม่ได้ในเมื่อ
ให้เขาเช่าแล้วฉวยโอกาสกฎหมายช่วยใคร
กฎหมายคุ้มครองหรือเปล่าว่า ไม่ได้รับ
ประโยชน์จากกฎหมายนี้ กฎหมายนี้สม-

บูรณ์ใหม่แล้วประโยชน์อยู่ที่คนต่างตัว
หมดแล้วไม่ซ้ำจะเห็นว่าเป็นอย่าง
ปัญหาต่างตัวเมื่อคนไทยนี้เราก่อนไม่ได้
นี้เราประเทศเอกราชถูกบีบปาก ข้าพเจ้า
ขอ บอกว่าคนต่างตัวเขามาอยู่ อาศัย
และได้รับความคุ้มครองเช่นนี้ ผลประ-
โยชน์ที่คนไทยเจ้าของต้องเสียไปแล้ว
กฎหมายนี้จะเรียกว่า กฎหมายยุติธรรม
อย่างไร แล้วกฎหมายฉบับนี้
กฎหมายฉบับนี้ที่ออกมา ข้าพเจ้าก็ได้
อ่านมาตรา ๑ ก้าวไปถึงอำนาจศาล
หรือ มาตรา ๔ พระราชบัญญัติที่ใช้บังคับ
กับบรรดาคดีแพ่งที่พิจารณาอยู่ในศาล
ไม่ว่าศาลชั้นต้นศาลอุทธรณ์ ศาลฎีกานั้น
ข้าพเจ้าไม่ใช่นักกฎหมาย ลองพิจารณา
เถิดว่าเป็นธรรมหรือไม่ ในขณะหนึ่งกฎ
หมายได้ปกครองให้ความยุติธรรมเสรีภาพ
และทรัพย์สินของเขา เจ้าของรู้สึกเสรี
ภาพในทรัพย์สินเพียงไรเขาจัดการฟ้องร้อง
ตามกฎหมาย กฎหมายที่ออกกลับย้อนหลัง
ไปคดีสิทธิ ดังนั้นจะเป็น การยุติธรรม
อย่างไรท่านคิดว่าจริงอยู่ตามรัฐ ธรรม-
นูญมีบทบัญญัติไว้เพียงว่าไม่ให้มีผลย้อน
หลังสำหรับกฎหมายอาญา แต่ที่นี้เป็น
กฎหมายแพ่งแต่ย้อนหลังได้ แต่ท่านต้อง
นึกถึงศีลธรรมการที่จะออกกฎหมายแพ่ง

LIRT

ก่อนหลังนั้นสมควรหรือไม่ ในเมื่อนหน้าที่
ของรัฐบาลจะต้องทำหรือไม่ทุกวันในเรื่อง
ภาวการณ์เกี่ยวภาษีย้อน หลังข้าพเจ้าจะพูด
ว่าไม่เป็นธรรมกล่าวคือว่า พ่อค้าซื้อปาก
กามาตามหนึ่งราคา ๑๐ บาท ต้องเสีย
ภาษี ๕ บาทเขาก็ต้องเอากำไรอีก หนึ่ง
บาทเป็น ๖ บาทหม้ออีกเบ็ดหนึ่งกฎหมายออก
ว่าจะต้องเสียภาษี ๒๐ บาทนี้เป็นธรรม
อย่างไร เขาขายไปแล้วท่านเอาภาษีอย่าง
นี้จะเป็นอย่างไร ถึงแม้รัฐธรรมนูญไม่บ่ง
ไว้รัฐบาลจะต้องคำนึงให้มาก เรื่องที่ออก
กฎหมายย้อนหลังซึ่งไม่มีในประวัติศาสตร์
เขาไม่ใช้กัน ข้าพเจ้าถามเขา ๆ บอกว่า
ไม่มีใช้กัน เห็นจะมีในเมืองไทยเท่านั้นที่
ใช้วิธีอย่างนี้ เรื่องนี้ข้าพเจ้าอยากจะเสนอ
รัฐบาลว่าเรา ร่วมมือร่วมใจกัน ปฏิบัติ
ข้าพเจ้าเชื่อมั่นเจ้าของที่ดินซึ่งเราเรียกว่า
นายทุนนั้น ความจริงท่านเสาะแสวง
จริงๆ แล้วเจ้าของที่ดินนายทุนเป็นจริง
ชั่ววัยเยอะเยอะ การที่กล่าวเช่นนี้เป็นความ
บางรายที่ดินเป็นของเจ้าของมีติดอยู่ก็ ไม่
ใช้ของตัว เขามีที่ดินปลุกตักไว้ที่อาศัยที่
ดินกินไปวันหนึ่ง ๆ เมื่อไม่เชื่อท่านลอง
ไปถามดูจะเห็นได้หลาย ๆ รายเจ้า ของที่
ดินยืมเงิน เจ้าของห้างกัมมัน เป็น อย่างนี้
ท่านจะเรียกว่า พวกนี้เป็นนายทุน อย่่างไร

เพราะฉะนั้น การแก้ไขด้วยการออกกฎ-
หมายนี้ข้าพเจ้าเห็นว่าเป็นเรื่องการ แก้ไข
ทำให้เกิดการแตกร้าวกัน เขาอยู่ด้วยความ
สงบดี ๆ และเมืองไทยเป็นประเทศที่มีศีล
ธรรม ปัญหาที่ว่ามาแล้วคิดว่าที่จะต้องใช้อำนาจกฎหมาย เพราะเรื่องนั้นมันเกี่ยวกับ
คนต่างตัว ไม่มีประโยชน์แก่ คน ไทยถ้า
หากว่าข้าพเจ้าไม่เอาคดีเกินไปแล้วไม่ต้อง
ออกกฎหมายฉบับนี้ ข้าพเจ้ารับจะทำให้
และไม่ต้องมีการออกกฎหมายอย่างนี้และ
คนต่างตัวก็ไม่ได้มีโอกาสอย่างนี้ อันที่
จริงกฎหมายที่แจ้งมานี้ที่ว่าค่าว่าเคหะ ท่าน
ก็ตีความไปแล้วในรัฐธรรมนูญก็บอกว่าไม่
ได้หมายถึงที่อยู่อาศัย ข้าพเจ้าเองควรจะ
พอใจกฎหมายนี้ แต่ข้าพเจ้าก็ยังรู้สึกว่าจะ
เป็นธรรมอย่างว่าธนาคารท่านเรียกว่านาย
ทุนข้าพเจ้ายอมเพราะว่ามีทาง การ เงิน
มากมาย กฎหมายนี้ได้คุ้มครอง ข้าพเจ้า
จะชักตัวอย่างให้เห็นว่า ธนาคารแห่งหนึ่ง
เป็นธนาคารต่างประเทศเจ้าของที่ดินไม่มี
ปัญญาสร้าง จึงให้เขาเช่าที่ดินไปสร้าง
กำหนดสัญญาจำไม่ได้แม้ว่า ๑๕ ปี หรือ
๑๐ ปี เมื่อครบกำหนดแล้ว สิทธิในการ
ก่อสร้างควร ต้องเป็นเจ้าของที่ดินเพราะ
ฉะนั้นกฎหมายนี้กลับคุ้มครองไม่ได้แล้วมัน
ช่วยอะไร นี่ช่วยคนจนหรือ ข้าพเจ้าเห็น

ว่าไม่เป็นเช่นนั้น ถ้าหากว่ารัฐบาลมีพระราชบัญญัติฉบับนี้ขึ้นคืน ไม่ผู้สภาแล้ว ข้าพเจ้าแน่ใจว่าจากสภาสามัญหรือสภาผู้แทน แล้วเห็นว่ามีผู้ที่เห็นด้วยเห็นด้วยกับข้าพเจ้า เพราะว่าคนพวกแพลงลอยกลับไม่ได้รับความช่วยเหลือกลับไปช่วยคนมั่งคั่ง หากท่านส่งกลับไปแล้วท่านคอยดูซิว่า จะสำเร็จไหมถ้าหากว่ารัฐบาลนี้จะแก้ไขให้ช่วยเหลือแพลงลอยที่เคือคร้อนทุกคนคงยินดีจะยกมือให้และร่วมมือด้วย ถ้าหากว่ารัฐบาลขึ้นออกกฎหมาย ข้าพเจ้าไม่สามารถออกกฎหมายให้ ได้และถ้ารัฐบาลได้รับรองออกไม่เป็นที่แน่นอน เพราะไม่มีบทบัญญัติกำหนดเวลาว่า ๒ เดือน ถ้าท่านจะออกพระราชบัญญัตินี้ให้ ได้ไปไม่เกิน ๒ เดือน ข้าพเจ้าก็ยินดี รัฐบาลรับไป ๒ เดือน พอสิ้นเดือน รัฐบาลก็ลาออกเสียแล้ว ข้าพเจ้าอยากจะใคร่เสนอกฎหมายให้เก็บค่าเช่าไม่มีใครกล้าให้เลิกเพราะเหตุว่าทุกคนเห็นแก่ตัว ไม่มีใครกล้าเสนอ รัฐบาลรับรองได้ไหมว่าจะแก้ไขใหม่โดยมีเรื่องภาษีแพลงลอย เช่าที่นาร้อยแปด ที่เป็นอยู่ซึ่งสภาผู้แทนได้พิจารณาแก้กันอยู่ และรัฐบาลรับรองว่าจะแก้กฎหมายที่ข้อบด้วย

ที่ลธรรมภายใน ๒ เดือนจะเสนอมาในช่วงระยะกับชั้น ๒ เดือน ข้าพเจ้าก็ยินดีให้ มีกำหนดเวลาจะได้อุ่นนอนว่าเลิกเมื่อไรให้รัฐบาลทำเช่นนั้น นอกจากนั้นแล้ววิธีการที่จะช่วยประชาชน เราจะปล่อยให้พวกหนึ่งช่วยอีก พวกหนึ่ง ไม่สำเร็จเป็นหน้าที่ของแม่บ้านหรือรัฐบาลพิจารณาให้มาก รัฐบาลในต่างประเทศท่านกล่าวอ้างเขาใช้วิธีไม่มีที่อยู่อาศัย ข้าพเจ้ารับฟังว่าจริง ซึ่งเขาถูกบอมบ์มาก อย่างอังกฤษและเขาไม่ได้ใช้กฎหมายอย่างนี้ เขาใช้วิธีอื่นรัฐบาลช่วยสร้างบ้านเรือนให้โดยรวดเร็ว โดยใช้เครื่องสำเร็จรูปสร้างบ้านเรือนให้โดยรวดเร็ว โดยใช้เครื่องสำเร็จรูปสร้างบ้านราษฎร ที่เคือคร้อนจะไปได้ไปอยู่อาศัยไม่ใช่ภาษีเก็บจากเขา ผู้มีเงินเสียภาษีก็เสีย เสรีแล้วให้ช่วยคนจนด้วยหน้าที่ของท่านนั้นก็ทำเอาเอง เก็บค่าไม่ไม่เห็นยุติธรรม ข้าพเจ้าขอรับรองรัฐบาลว่าไหน ๆ ก็ออกกฎหมายแล้ว คือไม่ใช่ออกเพียง ๒-๓ วันข้าพเจ้าเห็นด้วย

อีกประการหนึ่งตามมาตรา ๔ ที่ข้าพเจ้าว่าขอแก้ความสงสัยว่าในเรื่องการสร้างใจที่กักตุนเสียค่าเช่ากรรมนิยมไปแล้วโดยที่เขามุ่งสิทธิของเขา แล้วรัฐบาลให้ใช้กฎหมายใหม่รอนสิทธิเขา ค่า

บุชาธรรมนิยมนี้รัฐบาลจะคืนให้เขาหรือไม่ จะเก็บเฉย ๆ อย่างนี้ไม่ว่าเป็นธรรมขอให้รัฐบาลได้พิจารณาด้วย ความจริงกฎหมายในรูปนี้ข้าพเจ้าไม่รักที่จะทำ ขอให้รัฐบาลได้พิจารณาดูให้รอบครอบ ทางสมาชิกพุดสมานนี้ก็โต้แต่ทุกท้วง การที่จะไปลงมติรุนแรงจะทำได้เพราะท่านก็ยอมทราบอยู่แล้ว เพราะฉะนั้นขอให้ท่านรับคำทักท้วงของข้าพเจ้าไว้ แล้วไปพิจารณาด้วยที่รัฐบาล ข้าพเจ้าก็เชื่อในเจตนาดี ผู้เสนอข้าพเจ้าก็เชื่อว่ามีเจตนาดี แต่หากว่าการเจตนาดีนั้นผลาญไปกลายเป็นว่าช่วยคนมีไม่ได้ช่วยคนจน เป็นการเดือดร้อนแก่คนไทย โดยเฉพาะคนต่างท้าวได้รับประโยชน์จากเรา ในผลการทำงานของเราเช่นนี้ยอมจะเสียหาย ข้าพเจ้าอยากจะพูดซ้ำอีกทีหนึ่งว่า ถ้าหากว่ารัฐบาลเห็นว่ากฎหมายนี้ดีเพื่อการประนีประนอมเชิญเจ้าของที่ดินซึ่งเป็นคนไทยมาประชุมท่าน นายกรัฐมนตรี ออกปากคำเดียว ข้าพเจ้าเชื่อว่าสำเร็จ ถ้าไม่สำเร็จข้าพเจ้าไปช่วยกราบเขาด้วย

นายถวิล อุดล : ถ้าหากว่าจะพูดถึงความเกิน ธรรม ของกฎหมายฉบับนี้ ซึ่งกฎหมายฉบับนี้เพียงแต่แก้ไขกฎหมายฉบับก่อน เช่น นั้นแล้ว

ข้าพเจ้าเองก็รู้สึกว่าคุณคิดเห็นของคนเองนั้นก็โน้มเอียงไปทางขุนเหินว่า เพราะเหตุว่ากฎหมายที่ทำก่อน ๆ ก็ดี กฎหมายฉบับนี้ถือว่าเป็นกฎหมายที่ออกมาเฉพาะชั่วคราวชั่วคราวก็ดีเราควร จะได้มีการแก้ไขปรับปรุงให้ความเป็นธรรมแก่ผู้ให้เช่าและผู้เช่าทั้งสองฝ่ายถ้าหากว่าจะพิจารณาถึงกฎหมายฉบับนี้รวมทั้งกฎหมายฉบับก่อนซึ่งออกมาแล้ว เราก็จะมองเห็นได้ว่าเราออกกฎหมายฉบับนี้ไปโดยมุ่งไปในแง่ซึ่งจะเป็นผลประโยชน์แก่ผู้เช่าคือหนัก ไปในทางนั้น มากกว่าผู้ให้เช่า เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าจึงเห็นด้วยในข้อที่ว่ากฎหมายในเรื่องเช่า ควรจะ ได้ปรับปรุงกันใหม่ให้ความเป็นธรรมด้วยกันทั้งรัฐบาลเสนอกฎหมายฉบับนี้ขึ้นมา หรือสมาชิกสภาผู้แทนเสนอ กฎหมายฉบับนี้ขึ้นมาขึ้นพูดถึงปัญหาเฉพาะหน้า ข้าพเจ้าเห็นชอบด้วย ถ้าหากว่าเราจะคำนึงถึงกฎหมายเดิม ซึ่งเรามีความประสงค์จะช่วยเหลือผู้เช่าแล้วเรามีความประสงค์จะช่วยเหลือทุกกรณีไม่ได้คำนึงถึงว่าผู้เช่านั้นจะเช่าเพื่อการค้าหรือการทงสน ก็เมื่อเราหนักไปว่ากฎหมายที่เราออก ไปนั้นไม่ได้ผลดังที่เราคาดหมายหรือดังที่เราตั้งใจเอาไว้โดยการตรากฎหมายของเราไม่มีผลที่จะให้ศาลจะ

LIRT

ได้สืบความตามความประสงค์ของเราแล้ว
ข้าพเจ้าคิดว่า เป็นเรื่อง ของเรา เป็น ความ
ผิดของเราเอง ซึ่งเราจะแก้กฎหมายนั้น
ให้เป็นไปตามความประสงค์ของตน การ
ที่ เราจะแก้กฎหมาย ของเรา ให้เป็น ไปตาม
ความ ประสงค์ของเราให้ ถูกต้อง แน่เอน
นั้น ข้าพเจ้าคิดว่า ไม่ใช่เป็นเหตุเกี่ยวต้อ
นางทางฝ่ายนิติบัญญัติแม่แต่คนเดียว ทาง
ฝ่ายผู้ใช้อำนาจ นิติบัญญัตินั้น ท่านก็ ใช้
อำนาจ ของท่าน ไปใน เรื่อง ของ ท่าน ตาม
หลักนิติบัญญัติที่เราได้ออกไป เมื่อเรา
ออกไปแล้วไม่เป็น ไปตามความ ประสงค์
เช่นนั้น การที่จะแก้ไขให้เป็นไปตามความ
ประสงค์ของเราเป็นหน้าที่ของเรา โดยเฉพาะ
การกระทำตามหน้าที่ของเราเช่น
นั้นหาใช่เป็นการเหตุเกี่ยวต้อของอำนาจศาล
และกฎหมายไม่ เพราะฉะนั้นข้อวิถดหรือ
ท่านขุนนี้รับว่าจะเป็นการรบเหตุเกี่ยวต้อของ
ศาลนั้น ข้าพเจ้าจึงมองไม่เห็นว่าจะรบเหตุ
เกี่ยวต้อได้อย่างไร เหตุผลอีกประการหนึ่ง
ก็คือว่า ถ้าหากว่าเราจะหยิบเอาข้อเท็จ
จริงแต่ละอย่าง ข้อเท็จจริงแต่ละรายมา
พูด เมื่อพูดถึงร้านขายทอง พูดถึงเรื่อง
ธนาคาร พูดเรื่องร้านค้าแถวเยาวราช
เจริญกรุงอะไรนั้น ข้าพเจ้าก็เห็นด้วย
เหมือนกัน ที่กฎหมายฉบับนี้ ไม่ให้ความ

เป็นธรรม แก่เจ้าของที่ดินและเจ้า ของตึก
ถ้าเราจะพิจารณาให้ละเอียดลงไปอีกว่าคน
ไทยและคนต่างด้าวที่ได้รับความคุ้มครอง
จากกฎหมาย ฉบับนี้แตกต่างกันอย่างไร
ข้าพเจ้าก็เห็นด้วยเหมือนกัน ถ้าหากว่า
เรา พิจารณา ในแง่คน ที่อยู่ตาม ตรอกตาม
มุม ถ้าเราหยิบเอาร้านขายทองขึ้นมาพูด
เราก็ควรจะหยิบเอาเรื่องคน ๓ ล้อมาพูด
บ้าง ก็บุคคลเหล่านั้นเองที่ถูกฟ้องร้องที่
โรงศาล ข้าพเจ้าคิดว่าถึงแม้ว่าทราบข้อ
เท็จจริงในเรื่องศาล โรง ศาล ในเวลานี้
มากมายก็ตาม ข้าพเจ้าก็ไม่เชื่อว่านายห้าง
นั้นจะ ยอมเป็นจำเลย ในคดีในโรงในศาล
เท่าที่ข้าพเจ้าพบนั้นเป็นเรื่องของพวกตาม
ตลาดตามชอก แม้แต่แสงอาทิตย์ก็ส่อง
ไปเกือบไม่ถึงแล้ว พวกเหล่านั้นและที่ว
ารผลของกฎหมายฉบับนี้ กฎหมาย
ฉบับนี้แหละ จะเป็น แสงสว่าง ของเขา
พวกนี้ต้องการความช่วยเหลือจากกฎหมาย
ฉบับนี้ เมื่อระลึกถึงคนประเภทนี้ข้าพ
เจ้าเห็นว่าควร จะสนับสนุน กฎหมาย ฉบับ
นี้ให้ผ่านไป แต่เมื่อมาถึงร้านขายทอง
หรือธนาคารอย่างท่านว่า ข้าพเจ้าก็เห็นว่า
เรา ควรจะ แก้ไขปรับปรุงกฎหมาย ฉบับนี้
โดยด่วน เมื่อระลึกถึงทั้ง ๒ ด้านอย่างนี้
แล้ว ข้าพเจ้าอยากจะช่วยเหลือคนตาม

ตลอดกถามชอกมากกว่า ข้าพเจ้าคิดว่าสภา
นักถาวรจะสนับสนุนเรื่องนี้ เพราะเป็น
การ สมควร แล้วที่รัฐบาล หรือ สภาผู้แทน
ได้ผ่าน กฎหมายฉบับ นั้นขึ้นมา เป็นเหมาะ
สมควรแล้ว พฤตศภานักถาวรจะสนับสนุน
อย่างยิ่ง ทั้งนี้ข้าพเจ้าคิดว่ารัฐบาลก็จะ
ได้ พิจารณาสิ่งที่ท่านแถลงต่อ สภานี้ แล้ว
ว่า กฎหมายอันสมบูรณ์นั้นท่านจะคิดแก้
ไขในเวลาอันเร็ววัน

พระยานิติศาสตร์ไพศาล: ข้าพ
เจ้าคิดในแง่อื่น กฎหมายฉบับนั้นมาตรา
๔ ซึ่งให้มีผลย้อนหลัง ถ้าท่านพิจารณาจะ
พิจารณารัฐธรรมนูญมาตรา ๔ มีบัญญัติ
ว่าอย่างนี้ “บุคคลย่อมมีเสรีภาพสมบูรณ์
ในเคหสถาน” เพราะฉะนั้นบ้านช่อง
ของข้าพเจ้าจะทำอะไรก็ได้ใน เวลานั้น
กฎหมายไม่ได้ควบคุมถึง เมื่อเป็นเช่นนั้น
แล้วเมื่อไม่ออก ข้าพเจ้าก็ฟ้องแล้วทำไม
จะมาตัดสินคดีว่าไม่ให้ย้อนหลัง นี่ข้าพเจ้า
เห็นว่าผิดรัฐธรรมนูญ มาตรา ๔ ซัด ๆ
แต่มาตราที่ศาลฎีกาได้แก้ไขในคดีอาชญา
กรรมสงคราม ซึ่งทรงนำเอาไปบังคับแห่ง
บทกฎหมายนี้เวลาฟ้องความไม่มีกฎหมาย
บังคับเขา น้อย ๆ ก็ไปฟ้องร้องเขา
อย่างที่ท่านขุนรัตนตรวี่ นี่ข้าพเจ้าเห็นว่า

เป็นการผิดรัฐธรรมนูญ และจริงอยู่ไม่ใช่
หน้าที่ของศาลที่จะตีความเป็นหน้าที่ของ
สภา ฯ แต่ข้าพเจ้าเห็นว่ามันไปกันใหญ่
รัฐบาลบอกว่าจะปรับปรุงใหม่ใน ๒-๓
เดือน ถ้าเป็นความในศาล ข้าพเจ้าจะ
เป็นทนายถึงชั้นอุทธรณ์และฎีกา ให้สภา
ตีความบ้างก็ไม่เสร็จ นี่เป็นเรื่องของ
รัฐบาลที่จะร่างมา อีกแง่หนึ่งตามมาตรา
๘๓ ผู้พิพากษามีอิสระในการพิจารณา
พิพากษาคดี การออกกฎหมายฉบับ
ไปก็เท่ากับแก่งแย่งอำนาจนิติบัญญัติกับ
อำนาจตุลาการ ก็เป็นเรื่องอยู่ในตัว เมื่อ
รัฐบาลร่างมาใหม่แล้ว ร่างที่ออกมา
ไม่ควรจะออกมากกระทบกระเทือน เพราะ
เป็นการ กระทบกระ เทือน อย่างมากที่สุด
รออีกสัก ๒ เดือน จะได้กฎหมายที่ดี ทั้ง
สองฝ่าย ข้าพเจ้าเห็นว่าไม่ควรจะรับ
พิจารณาร่าง พระราชบัญญัติฉบับ นี้โดย
เร่งรัดทูลฯ และข้าพเจ้าขอฝากข้อสังเกต
อย่างท่านขุนรัตนตรวี่ว่า อย่าบีบบังคับ
อีกพวกหนึ่งให้มากมาย และเราก็มีสถานี
งาน ทรัพย์สินส่วน พระมหากษัตริย์ อยู่ใน
กระทรวงการคลัง พระคลังข้างที่ อยู่ใน
บังคับบัญชาของนายกรัฐมนตรี และคำ-
สนสมมติอยู่ในบังคับบัญชาของกระทรวง
ศึกษาธิการ ก็เก็บค่าเช่าให้ลูกหน้อย

ข้าพเจ้าเดินตาม ถนนเห็นทิวัง ของทรัพย์สิน
ของศาสนสมบัติซึ่งไม่ได้ทำอะไร
เลย ถ้าเป็นประเทศอังกฤษเขาเก็บภาษี
ที่วางเหล่านี้ตั้ง ๔-๕ เท่า อย่างที่เวสต์
แลนด์ รัฐบาลเคยรับรองว่า เมื่อผ่าน
พระราชบัญญัติธนาคารออมสิน เรามี
ธนาคารออมสินแล้ว เรามีเงินฝากตั้ง
๔-๕ ล้านบาท เราไม่ควรจะเก็บไว้ให้
เป็นเตม้นั้น เราควรจะก้อออกมาช่วย
เหลือคนจนยิ่งช่วยคนไทยได้ยิ่งดี เพราะ
เป็นของพระคลังข้างที่หรือของสำนักงาน
ทรัพย์สินส่วนพระมหากษัตริย์ ซึ่งรัฐ-
บาลก็มีมือกุมอยู่แล้ว แต่ไม่เห็นทำมา
แต่เปลี่ยนรัฐบาล ไปเปลี่ยนรัฐบาลมา
แล้วก็มาบังคับพวกมิตเตล กลาสส์ ซึ่งมี
ห้องแถวให้เช่าเพียง ๒-๓ ห้อง ซึ่งเวลา
นั้นพอ แต่เวลานี้ค่าเช่าเรือนของบุตร
หรือค่าเครื่องแต่งตัวก็ไม่พอ แล้วเมื่อ
เรามีเศรษฐกิจอยู่กับคน มันก็ยิ่งเดือดร้อนกัน
มากขึ้น เพราะฉะนั้นต้องระวังพวกมันเตล
กลาสส์ หรือพวกข้าราชการ ซึ่งมีอยู่
มีใช้น้อย แล้วพวกททิมทรัพย์สินสมบัติ
อยู่เพียงห้องแถว ๒-๓ ห้อง เพียงกิน
ก็ไม่พอ ทำอะไรก็ไม่ได้ นอกจากพ่อค้า
เป็นใคร ชาวต่างต่างทงนั้นไม่ใช่หรือ
เพราะฉะนั้นขอให้ระวังให้มาก ไม่ใช่

นั้นซึ่งลคนหมก แต่พระราชบัญญัติเก่า
เดิมทำไมเลิกเสีย เขามี ๔๐ บาท นี้ค่า
เช่าตั้ง ๕๐๐-๑๐๐๐ บาท ช่วยทำไม
มีเงินพอเออะและ ผิดหลักจริง ๆ นี้ขอ
ฝากความคิดเห็นไว้ด้วย

พล. ร.ต. ถวัลย์ ชำรงนาวา-
สวัสดิ์ ร.น. (นายกรัฐมนตรี): รัฐบาล
ขอชี้แจงข้อข้องใจของท่านสมาชิกตามลำดับ
ดังนี้ คือประกาศที่ ๑ ที่ท่านสมาชิก
พุดสมภาผู้หนึ่งมีความเห็นว่ากฎหมาย
ควรจะเป็นการชั่วคราวแล้วก็ควรเขียนไว้
ในกฎหมายถาวรนั้น ทางรัฐบาลก็ชี้แจง
แล้วว่า ความมุ่งหมายของพระราช
บัญญัติแก้ไข (ฉบับที่ ๒) นี้เป็นการชั่วคราว
และรัฐบาลก็ได้แถลง ในสภาผู้แทน
แล้ว แล้วขณะนั้นกรรมการกฤษฎีกาก็กำลัง
เร่งรัดการร่างอยู่แล้ว ก็เข้าใจว่าการ
รับรองเท่านั้นก็เป็นการเพียงพอ ไม่ต้อง
เขียนไว้ว่าให้ใช้เพียง ๒-๓ เดือนอะไร
นี้เป็นประเด็นหนึ่ง ส่วนอีกประเด็นหนึ่ง
ซึ่งมีความเห็นว่าเป็นกฎหมายมุ่งหมายจะ
ใช้เพียง ๒-๓ เดือนเท่านั้นจะออกกฎหมาย
ทำไม ท่านผู้เสนอร่างพระราช
บัญญัติก็ดี ตลอดจนการอภิปรายในสภา
ผู้แทนก็ดี ก็ได้บอกไว้โดยเหตุที่ข้อเท็จ-

จริง ขณะนี้ปรากฏว่า ได้มีการเตรียม
เป็นอันมาก การเตรียมกำลังนักทนาย
การฟ้องร้องที่เป็นอยู่ในโรงศาล ขณะ
นี้กว่าที่จะรอพระราชบัญญัติของรัฐบาลแม่
จะเป็นเวลาเพียง ๒ เดือนก็ตาม ความ
เตรียมอันนี้ก็เป็นสิ่งซึ่งจะทับถมทวี
มากยิ่งขึ้น เมื่อเช่นนั้นก็เห็นว่าจำเป็นที่
จะต้องออกไป แม่จะเป็นเวลาเพียง ๒—๓
เดือนก็ดี ข้อต่อไปในเรื่องอำนาจของศาล
ข้าพเจ้าขออ้างคำอธิบายของท่านสมาชิก
ถวิล อุดล ก็อธิบายแล้วว่า ความจริงไม่
ใช่เป็นเรื่องล่วงเกิน หรือทำนิติเตียนว่า
ความจริงมันไม่ได้เป็นเรื่องร้ายหรือไปทำ
หนีอำนาจของศาลหามิได้ คือว่าสมมติ
สองนี้เป็นสภานิติบัญญัติเราออกกฎหมาย
โดยมุ่งหมายว่าจะให้เป็นอย่างนั้น อย่างนี้
แต่ว่าศาลผู้ซึ่งเป็นผู้ใช้กฎหมาย เขาก็
ความตามลายลักษณ์อักษร ความมุ่ง
หมายหรือเจตนาของเขาไม่ได้ไปผูกมัดศาล
ศาลไม่จำเป็นจะต้องไปใคร่ครวญ เมื่อ
เป็นเช่นนั้น การออกกฎหมายฉบับนี้ก็ไม่
เป็นการไปทำความกระทบ กระเทือนขึ้น
แก่ศาลหามิได้ แต่เมื่อเราออกกฎหมาย
ไปเพื่อความหมายอย่างหนึ่ง แต่ว่าการ
เขียนกฎหมายนั้นอาจจะไม่รัดกุมเหมาะสม
ดีเมื่อเช่นนั้นแล้ว การออกกฎหมายฉบับ
นี้ ก็เป็นการทำให้กฎหมายนั้น ชัดเจน

และศาลก็ไม่ถือว่าเป็นการทำลายอำนาจ
ศาลเมื่อกฎหมายเขียนอย่างนี้เขาก็พิจารณา
อย่างนั้น เมื่อเขียนมาอีกอย่างหนึ่งเขาก็
พิจารณาอีกอย่างหนึ่ง ฉะนั้นก็ไม่ไปล่วง
เกิน จึงไม่เป็นการทำนิติเตียน อยางไร
กฎหมายฉบับนี้จึงไม่เป็นการตัดสิทธิ์ของ
ผู้พิพากษา ผู้พิพากษาเขาจะตัดสินอย่าง
ไรก็ได้ และการออกกฎหมายฉบับนี้
ไม่เป็นการ บังคับ จิตใจของผู้พิพากษาที่
จะไปพิพากษาตาม อิศ ระเสร์นั้น ไม่ได้
นี้คงหายข้องใจ ที่นี้ต่อมามีในเรื่องเกี่ยว
กับกฎหมาย ฉบับนี้ว่าเป็นการช่วยเหลือ
คนจนหรือเปล่า โดยเฉพาะแฝงลอยก็ไม่
ได้อยู่ในความคุ้มครองของพระราชบัญญัติ
ทั้งในกฎหมายปัจจุบันและฉบับเก่า ข้า
พเจ้าขอชี้แจงว่าการออกกฎหมายฉบับ
เก่านี้เพื่อช่วยเหลือคนจน ส่วนแฝงลอย
นั้นไม่ได้อยู่ในคำว่า “ทะเหะ” แต่อย่างไ
ก็ตามกฎหมายที่ร่างใหม่นี้เจตนาที่จะช่วย
เหลือประชาชนในที่อยู่ที่อาศัยเพราะฉะนั้น
แฝงลอยในร่างพระราชบัญญัติเก่าไม่ได้
ถือว่าเป็นที่อยู่ที่อาศัย ปัญหาเรื่องแฝ
งลอยจึงไม่ควรไปรวมอยู่ด้วย แต่กฎหมาย
ที่กำลังพิจารณา กันมานี้เร็วไม่ต้อง การ
เพราะจะเป็นการยุ่งยากกันใหญ่ ฉะนั้น
ก็มีเจตนาแต่เพียงว่าแก้ไขลอยคำ โดย

LIRT

เฉพาะในวิเคราะห์ศัพท์ไม่ต้องตามเจตนา
 รมณ์เช่นนั้นไม่เป็นการเพิ่มเติมแก้ไขใน
 หลักการเดิมประการใด ที่ท่านสมาชิกได้
 อภิปรายพาดพิงไปถึงว่าในกรณีศึกแคว
 เยาวราชและลำเพ็ญก็ตรึงชายของเหล่า
 นั้นก่อกวนความเห็นของข้าพเจ้าเห็นว่าไม่
 ได้รับความคุ้มครองจากกฎหมายฉบับนี้
 เพราะกฎหมายฉบับนี้ให้เฉพาะเคหะที่
 ใช้เป็นที่อยู่อาศัยจะนั้นเรื่องอื่นก็เป็นเรื่อง
 ยกเว้นแต่สำหรับเรื่องตามแควเยาวราชนี้
 ไม่ได้เข้าเป็นที่อยู่อาศัยแต่เข้าเพื่อประ
 กอบการค้าอย่างเบงก้นครหลวงของขุน
 นิรันจะอ้างว่าเป็นที่อยู่อาศัย ข้าพเจ้าเห็น
 ว่าไม่ได้รับความคุ้มครองผู้อยู่อาศัยจะตั้ง
 พิสูจน์ตัวเอง พิสูจน์ต่อศาลว่าตัวเขาเพื่อ
 อยู่อาศัย แต่ว่าการอยู่อาศัยนี้ ผู้อยู่อาศัย
 จะต้องพิสูจน์เองว่าเขาเพื่ออยู่อาศัย
 แต่การอยู่อาศัยนี้ ชลกล้วยย้ายไปขาย
 ในเรือนแล้วนอนซดพาดหัวมุกก็ถือเป็น
 ที่อยู่อาศัย เมื่อเจตนาเป็นบ้านที่อยู่เพื่อ
 ทุนค้าเช่าหารายได้จนเจือครอบครัวก็ขาย
 กล้วยอ้อยอะไรต่าง ๆ แม้จะกินเนื้อที่
 มากหน่อยอาศัยนอนซดก็อยู่ในคุ้มครอง
 อันนั้นเป็นหน้าที่ผู้เช่าจะพิสูจน์ให้ศาล
 เห็นแล้วผู้เช่ามีหน้าที่จะหักล้างข้อพิสูจน์
 ของผู้ให้เช่าได้ ก็ น่าจะรู้สึกอย่างนั้น

และความมุ่งหมายไม่เป็นเช่นนั้นแล้วต่อ
 มาในร่างมาตรา ๔ มาตรา ๔ ที่สมาชิก
 คนหลังได้อภิปรายไปนั้นความจริงไม่เป็
 การไปก่อให้เกิดสิทธิและประโยชน์อะไร
 ไม่ตั้งความรำรังที่ท่านกล่าวเลยความมุ่ง
 หมายเป็นไปอย่างแก้ไขแล้วแต่เดิมมาก็
 เข้าใจกัน อย่างนั้นจนกระทั่งมีคำพิพากษา
 ศาลฎีกาอันหนึ่งก็ถืออันนั้นเป็นบรรทัด-
 ฐานไป แล้วแต่เดิมผู้เช่ามีสิทธิหน้าที่เป็น
 อย่างไร การแก้กฎหมายนี้ก็เป็นการ
 ละเมิดสิทธิหน้าที่ตามกฎหมายที่ใช้อยู่
 เพราะฉะนั้นก็น่าเป็นห่วงแต่ประการ
 ใด แล้วใช้บังคับเฉพาะคดีอย่างนี้เท่า
 นั้นสมมติว่าพระราชบัญญัติใหม่แล้วใช้
 แทนพระราชบัญญัติสองฉบับ คดีที่เกิด
 ภายหลังนั้นก็พิจารณาฉบับใหม่ หาประ
 กาศล้มฉบับนี้ให้ ที่ประกาศอื่นหลัง
 ข้าพเจ้ากล่าวแล้วว่าความจริงอันหลังคดี
 แ่งนั้นทำกันได้ ไม่ใช่ทำไม่ได้แต่เขาไม่
 ทำกันเพราะไม่จำเป็นแต่พิจารณาเห็นจำ
 เป็นเพื่อประโยชน์แก่สังคมก็จำเป็นต้องทำ
 และไม่ขัดกับรัฐธรรมนูญ มาตรา ๖๔ แต่
 ประการใดเพราะเหตุว่าสิทธิและประโยชน์
 ที่จะได้นั้นก็อยู่ภายใต้คุ้มครองเงื่อนไข
 ของกฎหมายที่มีอยู่ไม่ใช่สิทธิชนิดที่ติดต่
 โดยตัวเองหาเป็นเช่นนั้นไม่ เพื่อประโยชน์

แต่สังคมคนหนุ่มมาก ที่อยู่ด้วยกัน ที่จะ อยู่ด้วยกันก็จำเป็นอยู่เองที่จะต้องมีกฎหมาย ออกมาเป็นส่วนมาก หรือน้อยก็ เป็น การ โศกนาถหรือประโยชน์ของคนกลุ่มบางกลุ่ม บางเหล่า แต่ประโยชน์ของคนหนุ่มมากก็ เมื่อเป็นเช่นนี้กฎหมายทุกฉบับ หา ไม่ได้ ว่าจะเป็นเรื่องรับผิดชอบหน้าที่ให้แก่บุคคล แต่ ถ้าว่า ความรับ ผิด ชอบ และ หน้าที่ เหล่านี้ จะมีบุคคลบางกลุ่มบางเหล่าได้ รับความกระทบกระเทือน แต่ ประโยชน์ แก่คนหนุ่มมากแล้วก็หาขัดกับรัฐธรรมนูญ ไม่ ในวิธีการควบคุมด้วยการประนีประนอมอย่างที่คุณนิรันดร์ว่าหรือ ท่าน สมาชิก คนหลังได้กล่าวก็ดี อันนั้นอาจจะทำได้ ในทางพระคลังข้างที่หรือทรัพย์สิน พระมหากษัตริย์หาได้เป็นเจ้าของที่ดินไปทุก หนทุกแห่งก็หาไม่ ไม่ได้เป็นเช่นนั้นใน การที่เราจะต้อง ทำเฉพาะ บุคคลที่เกี่ยวข้อง กับราชการก็ได้ผลในบางส่วน แต่ไม่ เป็นธรรมแก่เจ้าของเลย ถ้าบุคคลอื่นอยาก ได้ผลเป็น อันเดียวกันเขาก็ หา รับ ประนี ประนอมนั้น ไม่ ทำไมเราจึง ให้บุคคล สองสามคน ได้รับสิทธิพิเศษกว่าบุคคลอื่น นี้เราควรให้ความเป็นธรรมหน่อ การ

ที่ท่านคุณนิรันดร์อาสาจะ ช่วย นิรันดร์ มาส เข้าใจว่าคงทำไม่สำเร็จที่ว่า จะ ทำ ด้วย วิช ะนี้ไม่ได้ เวลานั้นมันต้อง ทำกัน ด้วย เงิน ทองทั้งนั้น เวลานั้น ปกติก็ อาจจะ ทำ ได้ และในเรื่องที่เกี่ยวกับว่ารัฐบาล ทำไม่ จึง ปลดปล่อยให้ที่ดินรกร้างว่างเปล่า ทำไม่ ไม่ สร้างบ้านให้อยู่อะไรที่อะไรนั้น ความจริงเป็นเรื่องที่รัฐบาลทำมาแล้วทั้งนั้นเรื่อง ทรัพย์สินกิติเชาก็กำลังดำเนินการ อยู่ใน การสร้างอาคารต่าง ๆ เหล่านี้ก็ทำหลาย ทาง ในทางที่จะกู้ยืมเงินจากออมสิน เมื่อ เชา้นเองก็ได้อนุมัติกู้เงินประมาณ ๒๐ - ล้านบาทสำหรับ ไปก่อสร้างบ้าน ในเขต เทศบาลพระนครและธนบุรี การที่จะร้อง ขอดต่อเจ้าของโรงงานบริษัทใหญ่ ๆ ที่จะ ให้เขาปลูกบ้านชนิดสำหรับให้คน เช่า นั้น ก็ต้องขอความเห็นออกเห็นใจ ก็ต้องทำกัน อีกส่วนหนึ่ง ในชั้น ๆ เช่น ข้าราชการ ในพระคลังข้างที่หรือโรงงาน มัก กะ สัน ก็ ได้มีการตั้งงบประมาณ เพื่อ สนับสนุน ให้ มีการสงเคราะห์ นี้เป็นอีกทาง หนึ่ง รวม ความว่าแล้วรัฐบาลบอกก็กำลังทำ และทำ มาแล้ว เพราะฉะนั้นการที่จะช่วยคนจน คนมี ช่วย คน ไทย ช่วย คน ต่างต่าง ประ

การใดแล้ว เราเคยพูดกัน ในลำดับที่ ๒ ถึง ๔ นี้มุ่งหมายแค่เพียงว่า ยืนยันกฎหมายฉบับเดิม ซึ่งไม่ใช่เป็นความผิดของศาล แต่เป็นความผิดของเราเองที่เราร่างไปไม่ชัด และเป็น การช่วยเหลือคนยากจนซึ่งกำลังถูกขบี้งไข้อยู่เป็นการชั่วคราวเท่านั้น ปัญหาในทางนโยบายที่รัฐบาลได้รับมาไม่น้อยกว่าที่ท่านสมาชิกอภิปราย ก็เป็นเรื่องที่จะทำกันให้พระราชบัญญัติฉบับหลัง เฉพาะ พระราชบัญญัติฉบับนี้แล้ว รัฐบาลเห็นชอบด้วยดี ทางสภาล่างก็มีความเห็นมาด้วย ใครที่จะร้องขอร้องให้สมาชิกพิจารณาในเรื่องนี้ด้วยดี

พ.ต. สหเวท นิรันดร : การที่ท่านนายกได้ กรูณาแจ้งมานั้นข้าพเจ้าก็ใคร่จะทบทวนและทำความเข้าใจให้เพื่อนสมาชิกทั้งหลายได้พิจารณาต่ออีก ครั้งหนึ่ง ท่านนายกกล่าวว่าเน้นคำว่า “เคหะ” นี้กินความไปเฉพาะที่อาศัยอย่างที่ว่าเมื่อกี้อยู่อาศัย ถ้าหาก จะ ขยาย ออ้อ ขยาย กว้าง อะไรไม่เกี่ยวข้าพเจ้าจะอ่านคำว่าเคหะที่ตีความให้ฟัง

“เคหะ” หมายความว่า พิจารณาถึงที่ใช้เป็นที่อยู่อาศัย โดย ไม่คำนึงว่าจะใช้เป็นที่พักอบ รุ่ร กิจ การ คำ หรือ อุตสาหกรรมด้วยเป็นส่วนประธานหรืออุปกรณ์

ข้าพเจ้ายังมองไม่เห็น ใน ข้อ ความ ที่ว่าเคหะที่ใช้อยู่อาศัยอย่างข้าพเจ้าว่ามีที่นอนอยู่แห่งเดียวแล้ว มิต้อง กว้าง เบียด เรือน เป็น เคหสถาน ใหม่ ถ้าท่านนายกว่า ไม่ใช่เป็นเคหะก็ไม่ได้อยู่ในความคุ้มครองของพระราชบัญญัติ แต่ข้าพเจ้าเห็นว่า ในร่างนี้คุ้มครองถึงแล้ว ข้าพเจ้ามุ่งตามความหมายของเคหะนี้ เมื่อเป็นเช่นนั้น ท่านนายกจะมีความมุ่งหมายอย่างไรให้เป็นไปตามความมุ่งหมายของท่านนายก ถ้าจะให้ความช่วยเหลือถึงแต่ถ้าหากว่าจะเอาเรื่องการเข้ามาเป็นส่วนใหญ่ เช่น ตั้งห้างแล้วมีที่นอนอยู่ที่นอนเดียวตั้งนี้พระราชบัญญัติคุ้มครองไม่ถึง ข้าพเจ้าขอให้ท่านนายกใส่ให้กินความไปถึงนี้ยังเป็น ปัญหาใคร ๆ อ่านก็เข้าใจเช่นนั้น ท่านจะ ไปตีความว่าไม่ใช่หมายถึงว่า กฎหมายที่อยู่อาศัยเท่านั้น ข้าพเจ้าว่าท่านนายกตีความเอาเองศาลจะตีความตามท่าน หรือ ไม่ยังสงสัยเพราะฉะนั้นการเขียนให้ชัด เจน ให้ศาลใช้อย่าเขียนคลุมเครือ

ท่าน ข้าพเจ้าได้ถามทวนบางทีท่านจะลืมหือไม่ตอบไม่ทราบข้าพเจ้าถามว่าการออกกฎหมายอันหลังนี้เป็น การเสียหายแก่ผู้ร้อง ผู้เป็น โจทก์หรือจำเลยก็ได้

แล้วจะทำอย่างไร รัฐบาลจะควรให้หรือไม่ขอได้กรุณาช่วยให้ทราบด้วย

อีกประการหนึ่ง ข้าพเจ้าหนักใจว่า คับขันเสียเต็มทีเพราะเหตุว่า คับขันที่ท่านใช้ได้ตลอดทุกสมัย ไม่รู้จักจบจักสิ้น เสียที่ข้าพเจ้าเข้าใจว่าคับขันสมัยญี่ปุ่น เราเคียดรอนคับขันญี่ปุ่นไปเราไม่ระแคะระคายนัก รัฐบาลนี้ กว้างเรียบ ร้อย โจรผู้ร้ายก็ลดน้อยลงไปแล้ว ยิ่งคับขันอีกท่านจะให้คับขันนี้ออกก็ยากนัก นี่ข้าพเจ้าเข้าใจว่าเป็นการผูกมัดสภาข้าพเจ้าไม่เห็น ชอบด้วย และข้าพเจ้าพูดมาหนักหนาว่า ผู้เคียดรอนที่เป็นอยู่เวลานี้ นั้น พวกแฝงลอบเป็นผู้เคียดรอน ท่านก็บอกว่ากฎหมายนี้ยังคุ้มครองไปไม่ถึงอีก ๒-๓ เดือนก็จะไปถึง ท่านบอกว่าพวกนี้เคียดรอนแล้วทำไมท่านไม่ไล่ไปถึงด้วย ข้าพเจ้าก็อยากจะขอร้องท่านว่าจะไปแก้อีก ๒-๓-๔ เดือนพวกแฝงลอบก็แย้ ความเคียดรอนที่พวกนี้ได้รับก็นำความเคียดรอนมาสู่ราษฎรด้วยท่านรองไปชื่อของซีเวลานข้าพเจ้าทำสมาธิทั้งหมดให้ไปเดินเล่นแถวบางลำภูบ้างของแฝงหมด ก็แฝงกึ่งตัวท่านเขาบอกว่าเพราะต้องเสียค่าเบี้ยเจียะตั้ง ๓,๐๐๐ แล้วถ้าไม่ขึ้นราคาจะเอาไร มากันก็เคียด

รอนกัน ทำไมท่านเห็นว่าเป็นของเคียดรอนที่ไม่จำเป็น ข้าพเจ้าเห็นว่าจำเป็นพร้อมกันในขณะ นี้ขอให้ท่าน ไปแก้เรื่องแฝง ลอบเสียด้วยจะได้ ไม่ต้องเสียเวลาเสนอกฎแฝง ลอบ มาทีหลัง ขอให้มาพร้อมกัน ข้าพเจ้าได้บอกแล้วว่าอันนี้จะช่วยเหลือไม่ใช่ว่าไม่เห็นใจ ขอให้ส่งสภาเสียอีกทีหนึ่งข้าพเจ้าก็ตกลงกับสมาชิกสภาว่าที่ส่งมาให้มีแฝงลอบ แล้วท่านก็ยังไมยอมบอกรอ ๒-๓ เดือน ข้าพเจ้าขอร้องให้ท่านทราบว่ พวกแฝง ลอบ กำลังเคียดรอนกันอยู่ ท่านไปคุตุละครเขามีร้องเพลงถึงเรื่องแฝงลอบด้วย ถ้าท่านยังไม่ได้ไปคุตุขอไปคุตุเรื่องธนูทอง

พล. ร.ต. ถวัลย์ ชำรงนาวาสวัสดิ์ ร.น. (นายกรัฐมนตรี): รัฐบาลขอชี้แจงเพิ่มเติมอีกเล็กน้อย ก็ที่ท่าน สมาชิก ว่าวิเคราะหฺศัพทฺไม่ชัดเจน ความจริงในนี้เขาชัด อยู่แล้ว เขาว่าถึงนี้ "เคหะ" หมายความว่าสิ่งปลูกสร้างที่ใช้เป็นที่อยู่อาศัย ชัดอยู่แล้ว ถ้าสิ่งปลูกสร้างที่ใช้เพื่อ ประกอบธุรกิจ หรือ การค้าอีกเรื่องหนึ่ง และนั่นเองทาวดึงร้างเติมซึ่งสมาชิกสภาล่างเขาเสนอเนน เขาหมายความว่า "เคหะ" ไม่ว่าอะไรก็ต่ออะไร

หมด คือจะเป็นที่ประกอบธุรกิจที่ดี การ
 กำกับอุตสาหกรรมที่ดี ร่างเดิมเขาเป็น
 อย่างนั้นซึ่งในสภาล่างได้ถกเถียงกันมาก
 แล้วก็ไม่ได้ยอมให้ยึดตามหลักกฎหมายที่
 เป็นอยู่เวลานี้ และต่างคนอยู่กันอาศัย
 ขำพเจ้าที่ความอย่างนี้ แต่ศาลจะตีความ
 อย่างไรขำพเจ้าไม่ทราบ แต่ข้อความคิด
 ว่าเป็นการขัดแย้งอยู่แล้ว คือหมายความว่า
 ว่าสิ่งปลูกสร้างที่ใช้เป็นที่อยู่อาศัย แล้ว
 ใครจะอ้างว่า ได้ใช้เป็นที่อยู่อาศัยตัวก็
 พิสูจน์นำสืบเอาว่าตัวได้ใช้เป็นที่อยู่อาศัย
 จริง และเป็นจริงหรือไม่ก็เป็นเรื่อง
 ของศาล ส่วนเรื่องค่าทำเนียมต่าง ๆ
 ขำพเจ้าหรือรัฐบาลไม่มีอำนาจจะไปค้น
 เมื่อกฎหมายใดมีว่าจะต้องเก็บก็เก็บ และ
 เรื่องนี้ก็ได้ชี้แจงอยู่แล้วว่าเป็นการยืนยัน
 กฎหมายเก่าเท่านั้น เพราะฉะนั้นสิทธิ
 หรือหน้าที่ของผู้เช่าก็ผู้ให้เช่าก็ตีเขาได้
 ว่าตามกฎหมายเก่าอยู่แล้ว การเข้าฟ้อง
 ร้องกันหมายความว่า เขาพร้อมที่จะเสีย
 ฤชาธรรมเนียมอยู่แล้วซึ่งรัฐบาลนั้นก็ไม่มี
 อำนาจอะไรที่จะไปลดหย่อนให้เขา

ส่วนเรื่องแผนดอยขำพเจ้าได้ชี้แจง
 แล้วว่ากฎหมายฉบับนี้มีความประสงค์
 แต่เพียงยืนยันเจตนารมณ์ของกฎหมาย
 ฉบับเก่า ทั้ง ๆ กระจ่างชัด ท่านก็ได้

ชี้แจงว่า ไม่ยุติธรรมข้อนี้ ไม่ยุติธรรม
 ข้อนี้ คดีที่ไปส่งระดับไว้อย่างโน้นอย่าง
 นี้อะไรต่าง ๆ เมื่อเป็นเช่นนั้น ถ้าเราไป
 เติมหักการ อย่างหนึ่ง อย่างใดเข้าไปก็
 เกิดความไม่ยุติธรรมใหญ่ เป็นต้นว่า
 ให้ความคุ้มครองถึงผู้ประกอบการธุรกิจ
 หรือการค้าด้วย และถึงแผนดอยด้วยซึ่ง
 เป็นการนอกเหนือจากเจตนารมณ์ของ
 กฎหมายฉบับเดิมแล้วก็ไม่มีความ
 ในเรื่อง การฟ้องร้องอะไรกัน อยู่ด้วยก็
 เป็นการไปเพิ่มสิทธิให้แก่ประชาชนทั้ง ๆ
 ที่เขาไม่รู้เรื่องแต่เดิมมาเป็นการขัดแย้ง
 ของท่านนั่นเอง เพราะฉะนั้นเรื่องนี้ไม่ทำ
 อะไรจะมีพระราชบัญญัติ (ฉบับที่ ๒)
 อีกต่างหากจึงเห็นว่าไม่ควรจะไปแตะ-
 ต้องประการใด ส่วนในเรื่องการค้ำชั้น
 หรือไม่ค้ำชั้น นั้นเป็นเรื่องที่พูดกันยาก
 เราจะถือว่าสงครามเสร็จสิ้นกันไปแล้วไม่
 สำคัญนั้นก็ถูกต้อง การเปิดอภิปรายนั้นที่
 พูดกันนั้นก็เป็นเรื่องค้ำชั้น ถ้าไม่ค้ำชั้น
 แล้วจะมาเล่นงานรัฐบาลทำไม ไม่อย่าง
 นั้นจะพูดกันทำไม เวลานี้ชาวของทุกสิ่ง
 ทุกอย่างเป็นไปอย่างที่ว่าใหม่ ข้าวของ
 เป็นอย่างไรเหมือนเมื่อครั้งก่อน สงคราม
 หรือไม่ เรื่องดินแดน ๕ จังหวัดอะไรก็
 ยังมีอยู่มันก็ยังอยู่ในความค้ำชั้น แต่มัน

ค่อย ๆ หกตกลงไปเอง ไม่ใช่ว่ามี แต่
ว่ามันค่อย ๆ หกตกลงไป แล้วจะเป็นเมื่อ
ไรเราก็ค่อยดูว่าเหตุการณ์มัน จะปกติ เมื่อ
ไรก็หมดความกำกวมขึ้น

ประธานพฤษสภา : ข้าพเจ้าคิดว่า
ว่าเท่าที่รัฐบาล ได้ชี้แจงมาแล้ว และทาง
ท่านสมาชิกก็ได้ให้ข้อสังเกตมาแล้ว ๒-
๓ ท่าน คงจะเป็นที่เข้าใจซาบซึ้งกันดี
แล้ว อยากจะให้ที่ประชุมนี้พิจารณา
หลักการ ท่านผู้ใดเห็นว่าร่างพระราช
บัญญัติฉบับนี้ ควรจะรับไว้พิจารณาต่อ
ไป ขอให้ไปรตยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือ ๒๘ คน

ประธานพฤษสภา : ท่านผู้ใด
เห็นว่าไม่ควรจะรับไว้พิจารณา ขอให้
ไปรตยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือ ๖ คน

ประธานพฤษสภา : เป็นอันว่า
ที่ประชุมนี้รับไว้พิจารณาต่อไป

รักษาการเลขาธิการรัฐสภา :

**ร่างพระราชบัญญัติ
ควบคุมค่าเช่าในภาวะคับขัน (ฉบับที่ ๒)**

พ.ศ. ๒๔๘๐

.....
.....
.....
.....

LIRT

พล. ร.ต. ถวัลย์ ชำรงนาวา-
สวัสดิ์ ร.น. (นายกรัฐมนตรี) : ขอบ
คุณที่ท่านสมาชิกได้รับหลักการ แห่งร่าง
พระราชบัญญัตินี้ไว้พิจารณาแล้ว รัฐบาล
ใคร่ร้องขอให้ที่ประชุมนี้ ให้พิจารณาว่า
หากมีหลักการตามที่ตกลงเช่นนี้แล้ว การ
แก้ไขอะไรกันก็ไม่มีสาระในอันที่จะแก้ไข
ได้ เพราะฉะนั้นรัฐบาลขอเสนอให้พิจารณา
รวดเดียวเพื่อร่างพระราชบัญญัติฉบับ
นี้จะคัดออกไป เพื่อเป็นคุณประโยชน์ตั้ง
ที่เราได้อภิปรายกันมาแล้ว

ประธานพฤษสภา : ท่านผู้ใด
จะมีความเห็นประการใด

ไม่มีผู้ใดคัดค้าน

ประธานพฤษสภา : เมื่อไม่มีผู้
ใดคัดค้าน ข้าพเจ้าถือว่าที่ประชุมนี้อนุมัติ
ให้พิจารณารวดเดียวตามที่รัฐบาลเสนอ
ขอให้เลขาธิการ ฯ อ่าน

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วย การควบคุมค่าเช่าในภาวะ
คับขันให้เหมาะสมยิ่งขึ้น

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติควบคุมค่าเช่าในภาวะ
คับขัน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๐”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราช
กิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกคำวิเคราะห์ศัพท์ของคำว่า “เคหะ” ในมาตรา ๕ แห่ง
พระราชบัญญัติควบคุมค่าเช่าในภาวะคับขัน พุทธศักราช ๒๕๔๕ และให้ใช้ความ
คำต่อไปนี้แทน

“เคหะ” หมายความว่า สิ่งปลูกสร้างที่ใช้เป็นที่อยู่อาศัย โดยไม่ต้องคำนึงว่าจะ
ใช้เป็นที่ประกอบธุรกิจ การค้าหรืออุตสาหกรรมด้วย เป็นส่วนประธานหรืออุปกรณ์

มาตรา ๔ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับแก่ บรรดาคดีแพ่ง ที่ค้างพิจารณาอยู่
ในศาลไม่ว่าจะเป็นศาลชั้นต้น ศาลอุทธรณ์ หรือศาลฎีกา

พ.ต. สหวก นรินทร์: ในมาตรา
๓ นี้ ข้าพเจ้ายังสงสัยในถ้อยแถลงของ
ท่าน นายกรัฐมนตรีอยู่นั้นเอง คือคำว่า
“เคหะ” หมายความว่า สิ่งปลูกสร้างที่ใช้
เป็นที่อยู่อาศัย โดยไม่ต้องคำนึงว่าจะใช้
เป็นที่ประกอบธุรกิจ การค้าหรืออุตสาหกรรม
ด้วยเป็นส่วนประธานหรืออุปกรณ์ ท่านจะ
ต้องตีความหลายอย่างด้วยกัน ถึงปลูก
สร้างที่ใช้เป็นที่อยู่อาศัย โดยไม่ต้องค้ำ
นึ่งว่าจะใช้เป็นที่ประกอบธุรกิจ การค้า
หรืออุตสาหกรรมก็ดี ไม่รู้ว่าอะไรจะ
เป็นส่วนประธานหรืออุปกรณ์ ท่านจะตี

ความอย่างไร ข้าพเจ้าเลยเห็นชัดว่า คำ
ว่าเป็นส่วนประธานหรืออุปกรณ์ก็ความ
ให้เด่นว่าไม่ว่าอะไรทั้งหมดที่ค้าขาย
หรืออะไรทั้งหมดก็ต้องมีความหมายอย่าง
หนึ่งนั่น ข้าพเจ้าว่าอย่างนั้น ข้าพเจ้า
จึงขอเติมอย่างนี้ ถ้าหากว่าท่านสมาชิก
เห็นด้วยข้าพเจ้าก็จะรู้สึกเป็นความกรุณา
แก่คนไทยเป็นอันมาก คือ เคหะ หมาย
ความว่า สิ่งปลูกสร้างที่ใช้เป็นที่อยู่อาศัย
ของคนไทย โดยไม่ต้องคำนึงว่าจะใช้
เป็นที่ประกอบธุรกิจ การค้า หรืออุตสาหกรรม
ด้วย เป็นส่วนประธานหรืออุปกรณ์
เติมคำว่า “ของคนไทย” ลงไป ข้าพเจ้า

LIRT

จะพอใจมาก ท่านผู้ใดเห็นด้วยโปรด
รับรอง

มีสมาชิกรับรอง

ประธานพฤษสภา : เขียนมา
ชี้ท่าน

พ.ต. สหะวก นรินทร : ไม่ต้อง
เขียนก็เห็นจะได้เพราะเพียงแต่เติมคำว่า
“ของคนไทย” ลงไปเท่านั้น

พล. ร.ต. ถวัลย์ ช่างนวา-
สวัสดี ร.น. (นายกรัฐมนตรี) : ใน
ความเห็นของข้าพเจ้าและตามที่ได้อภิ-
ปรายกันมาในสภาผู้แทนนั้น คือท่าน
สมาชิกพูดอย่างหนึ่งแต่แปรญัตติอีกอย่าง
หนึ่ง ไม่เข้าใจเลย คือท่านพูดบอกว่า
ถ้าวิเคราะห์ศัพท์เป็นอย่างนี้ หมายความว่า
สิ่งปลูกสร้างทั้งหมด ถ้าเป็นอย่างนั้น
ข้าพเจ้าก็พร้อมที่จะชี้แจงว่าไม่ใช่เป็นเช่น
นั้น ในนี้ใช้คำว่า เกะ หมายความว่า
สิ่ง ปลูก สร้าง ที่ ใช้ เป็น ที่ อยู่อาศัย สาร
สำคัญมีอย่างนั้น เมื่อใช้เป็นที่อยู่อาศัย
แล้ว ก็ไม่คำนึงว่าจะ ประกอบ ธุรกิจ
การค้าหรืออุตสาหกรรม ถึงแม้ว่าจะ
ประกอบธุรกิจ การค้า อุตสาหกรรม
จะเป็นส่วน ประชาน หรืออุปถัมภ์ก็ตาม
จะเป็นส่วนใหญ่หรือส่วน ประกอบ ก็ตาม
ไม่ต้องคำนึงถึง แต่ไม่ใช่หมายความว่า
ใช้เป็นสิ่งปลูกสร้างเพื่อ ประกอบ การค้า

หรืออุตสาหกรรม ถ้าเป็นอย่างนั้นจะ
เขียนอย่างนี้ทำไม สิ่งปลูกสร้างใช้เป็นที่
อยู่อาศัย ประกอบธุรกิจ การค้าหรือ
อุตสาหกรรมด้วย ก็หมายความว่าอย่าง
นั้น ก็หมดเรื่อง แต่เดี๋ยวนี้ไม่ได้หมาย
ความอย่างนั้นแต่หมายความว่าใช้เป็นที่
อยู่อาศัย ก็ไม่คำนึงว่าจะไปประกอบธุรกิจ
การค้าหรือการค้า จะประกอบเป็นส่วนใหญ่
หรือส่วนน้อยก็ไม่คำนึงถึง ความหมาย
เป็นเช่นนั้น ถ้าแม้ว่าท่านอภิปรายอย่าง
นี้ ข้าพเจ้าก็ขอชี้แจงให้ฟังอย่างนี้ การ
จะไปแปรญัตติเพิ่มเติมว่าเป็นที่อยู่อาศัย
สำหรับคนไทย รัฐบาลรู้สึกว่าการออก
กฎหมายเช่นนี้เป็นการกระทบ กระเทือน
แล้วการที่ออกกฎหมายก็ควรที่จะออกกฎ-
หมายเพื่อใช้บังคับทั่วไป ไม่ควรจะใช้
บังคับบุคคลบางหมู่บางเหล่า เมื่อเป็น
เช่นนั้นแล้วในแง่ความเห็นของ รัฐบาลก็
เห็นว่า ไม่ควร จะ รับคำ แปร ญัตติ นี้ ไว้
พิจารณา

พ.ต. สหะวก นรินทร : ข้าพเจ้า
ยังติดใจขอให้เติมคำว่า “ของคนไทย”
เข้าไปด้วย

ประธานพฤษสภา : เติมว่าอย่าง
นี้ใช้ใหม่ เกะ หมายความว่าสิ่งปลูก
สร้างที่ใช้เป็นที่อยู่อาศัยของไทย ความ
นอกนั้นตามเดิม

LIRT

นายถวิล อุดล : ข้าพเจ้าขอ
ประทานโทษที่จะต้องออกความเห็น
คำแปรญัตตินี้ผิดหลักการ โดยเฉพาะ
ท่านประธานไม่ควรจะรับคำแปรญัตตินี้
เพราะเหตุว่าหลักการของเรามีว่าแก้ไข
เพิ่มเติมเพื่อให้เหมาะสม โดยพระราช-
บัญญัติควบคุมค่าเช่าในภาวะคับขันหรือ
หลักการก็ดี เราไม่ได้จำกัดว่าจะควบคุม
ค่าเช่าเฉพาะตึกของคนนั้น บ้านเล็ก หรือ
บ้านน้อย ไม่ตรงกับหลักการเราไม่ได้
เขียนคำจำกัดไว้ อย่างนี้ข้าพเจ้าจึงเห็น
ว่าเป็นการขัดกับหลักการ

รักษาการเลขาธิการรัฐสภา :

มาตรา ๔ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับแก่บรรดาตึกแฟ่งที่ค้างพิจารณาอยู่ใน
ศาล ไม่ว่าจะเป็นศาลชั้นต้น ศาลอุทธรณ์ หรือศาลฎีกา

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการตามพระราช
บัญญัตินี้

ประธานพฤษสภา : วาระที่ ๒
พิจารณาผ่านไปแล้ว ค่อยไปพิจารณาใน
วาระที่ ๓ ท่านผู้ใดเห็นว่าร่างพระราช
บัญญัตินี้ควรประกาศใช้ เป็นกฎหมายได้
ขอได้โปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือ ๒๕ คน

ประธานพฤษสภา : ท่านผู้ใดไม่

ประธานพฤษสภา : เห็นว่าจะ
ไม่ต้องชี้แจง ถ้าท่านผู้ใดเห็นว่าชกบ
หลักการก็ยกมือขึ้นได้แล้ว ท่านผู้ใด
เห็นด้วยกับขุนนิรันว เห็นควรแก้ไข
โปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือ ๔ คน

ประธานพฤษสภา : ท่านผู้ใด
เห็นควรเป็นไปตามร่างเดิม ขอได้โปรด
ยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือ ๒๓ คน

ประธานพฤษสภา : เป็นอันว่า
คงเป็นไปตามร่างเดิม ขอให้เลขาธิการ
อ่านต่อไป

เห็นด้วย ขอได้โปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือ ๕ คน

ประธานพฤษสภา : เป็นอันว่า
ร่างพระราชบัญญัตินี้ได้ผ่านแล้ว ขอเลิก
ประชุม คราวหน้าที่เราเคยนัดวันอังคาร
ถ้ามีเรื่องจะยืนยันไปให้ทราบ

เลิกประชุมเวลา ๑๕.๔๐ นาฬิกา

LIRT

คณะกรรมการตรวจรายงานการประชุม

แก้ว สิงหะกชนทร์
 สิริ ชาคินันท์
 ทองม้วน สติรบุตร
 อรุณ แสงสว่างวัฒนะ
 ผูก ปาลธรรมี
 เขียน กาญจนพันธ์ุ
 หลวงประสิทธิ์นรกรรม

ผู้จัดรายงานการประชุม

ชลอ อินทร
 อาจินต์ อีฆวาส
 อรุณ โอปรัสต้ม
 วิชัย ธีรชาติ
 มากเพ มณีโชติ
 ประเทิม แท่งเพชร

ชัชنامه ไพโรจน์

รักษาการเลขาธิการวุฒิสภา

พลเรือตรี ก.ป. ศรียุทธเสนี

ประธานวุฒิสภา

